

[C. J. F. Sven.]

paa mit Parti og specielt paa mig, tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg aldeles ikke har søgt at finde Støtte for min Anskuelse i, hvordan man ordnede sig i Udlandet. Derfor maa jeg mene, at de Kræfter, der aabenbart er sat ind paa dette Omraade, i nogen Grad er spildt, thi jeg har ikke paa-beraabt mig Udlandet. Jeg kender ikke Forholdene i Udlandet, og jeg skal ikke bestride, at de Oplysninger, den højtærede Minister har givet, er rigtige, men der er blot det at sige, at hvordan man end har ordnet sig i Udlandet, er det aldeles ikke afgørende, kan ikke være afgørende for, hvorledes vi her i dette Land bør ordne os. Thi der spiller mange forskellige Hensyn ind, dels den historiske Udvikling og dels Folkekarakteren, Folkelynet. Det vil sandelig i høj Grad være af Betydning, naar man skal afgøre, hvilken Virkning man i givet Fald skal lade indtræde af en offentlig Hjælp, hvorledes Folkekarakteren er beskaffen. Er den af en særlig veg Beskaffenhed, saa er det ganske naturligt, at man maa have noget strengere Virkninger end andre Steder, hvor ikke samme Forhold gør sig gældende.

Henvisningerne til, hvorledes man har ordnet sig i andre Lande, forekommer mig at have saa meget mindre Værdi, som den højtærede Minister jo samtidig hævder — og det er muligt med Rette —, at de Regler, som den højtærede Minister har foreslaaet med Hensyn til Retsvirkninger af offentlig Hjælp, stadig vil være strengere her i Landet end i Udlandet. Netop derfor har Henvisningen til, hvorledes Forholdene er i Udlandet, heller ikke nogen større Værdi. Men jeg betoner igen, at fra min Side er der intet sagt og intet henvist til om Forholdene i Udlandet (*Socialministeren* [Steincke]: Det har jeg heller ikke paastaet!). Ministeren har ikke paastaet det, siger den højtærede Minister; men jeg gik ud fra, at den højtærede Minister henvendte sin Svartale i første Række til de Udtalelser, der var faldet her paa Rigsdagen, og ikke til de Udtalelser, der er fremkommet i Pressen, selv om jeg indrømmer, at det er en bekvem Lejlighed til at gøre dette, og der er jo ikke noget at sige til, at man søger samtidig at komme ind paa, hvad der i Pressen maatte være sagt. Men til syvende og sidst maa det dog være de Udtalelser, der er fremsat her i Rigsdagen, der ligger til Grund for den højtærede Ministers Udtalelser. Og den højtærede Minister har i sin Svartale selv stillet disse to Problemer op som værende Hovedindvendingerne.

Derefter gik den højtærede Minister

over til det økonomiske Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvorvidt man under de nuværende Forhold kunde skride til en Socialreform, der i sig muligvis indebar væsentligt øgede Byrder for Samfundet.

Ogsaa her havde den højtærede Minister gjort et — det indrømmer jeg — meget stort Arbejde, et Arbejde, der ogsaa var særdeles interessant, for at vise, at man i Udlandet, i de os omgivende Lande, er langt videre fremme med Hensyn til Ofre i social Henseende. Men her maa jeg atter melde Hus forbi. Jeg indrømmer, at jeg har fra min Side betonet, at man ogsaa maatte tage et vist Hensyn til det økonomiske, men jeg har ikke henvist til andre Lande. Naar man ikke kan drage saadanne Sammenligninger, saa hænger det sammen med mange forskellige Forhold, og navnlig synes jeg, at man fra Regeringspartiernes Side, repræsenteret ved den højtærede Socialminister, skal være noget varsom med at fremføre Udlandets Forhold som normgivende for Forholdet her i Landet. For hvis man endelig vil ind paa det, maatte man jo følge Udlandets Norm ikke blot i de Tilfælde, hvor det nu tilfældigvis passede en. Jeg gaar ud fra, at hvis vi her under en alvorlig Forhandling vilde søge overfor den højtærede Socialminister at trænge igennem med, at man i visse fremmede Lande f. Eks. havde en lavere Arbejds løn, end man har her i Landet, saa vilde man fra den Side afvise det, og med Rette, under Henvisning til, at Forholdene naturnodvendigt maa være forskellige i de forskellige Lande. Men paa samme Maade gælder dette jo ogsaa, naar man fra Regeringspartiernes Side henviser til Forholdene i Udlandet med Hensyn til de sociale Byrder, Henvisningen til, at Arbejdsgivernes Bidrag er større i Udlandet end her. Thi hvad betyder dette? Det betyder jo intet, før man har foretaget Undersøgelsen til Bunds. Thi dette, at Arbejdsgivernes Bidrag er større i Udlandet — jeg gaar foreløbig ud fra, at Oplysningerne er rigtige, jeg accepterer det —, hvad viser det, forinden man har foretaget en Undersøgelse til Bunds og gjort sig klart, om ikke dette, at Arbejdsgivernes Bidrag i Udlandet er større, influerer paa Arbejds lønnen? Det er da et Spørgsmaal, som i høj Grad paatrænger sig, om ikke Arbejdsgiverne i saa Fald har en vis Mulighed for at kaste en Del af Byrden over paa Arbejderne. Og endvidere kan det jo ogsaa influere paa Priserne for den almindelige Befolkning.

Alene disse to Spørgsmaal synes mig at vise, at en Henvisning til Udlandets Forhold ikke kan være afgørende for Spørgs-